

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia **A. L.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzesku
z dnia 16 marca 2026r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie
o sygn. akt [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2026r.

wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

z dnia 20 kwietnia 2026r., sygn. akt II Kp 297/26/P

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego nie jest zasadny.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2026r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z powołaniem się na okoliczność, że przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest zażalenie A. L. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzesku z dnia 16 marca 2026r. o odmowie wszczęcia śledztwa, którego przedmiotem miałyby być

przekroczenie uprawnień, m. in. przez sędziego, który wykonuje swe obowiązki służbowe w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie, a więc właściwym do rozpoznania wskazanego zażalenia, a także sędziów innych sądów i prokuratorów.

W ocenie Sądu Najwyższego sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa nie oznacza automatycznie konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k. poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów danego sądu. Bezspornie może tak być, ale każde orzeczenie rozstrzygając konkretną sprawę, musi mieć na względzie jej realia. W tym wypadku to – że stawiane sędziemu zarzuty mają charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą orzeczniczą i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne o to samo zachowanie – czyni, to przekazywanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu, niecelowym. Wcale bowiem nie służy wytwarzaniu w społeczeństwie przekonania o bezstronności sądów, lecz przeciwnie, może budować przekonanie o łatwości manipulowania ustawową właściwością sądów lub o niechęci tych sądów do rozpoznawania spraw trudnych.

Niniejsze postępowanie ma wyłącznie charakter kontroli instancyjnej wydanego już w sprawie rozstrzygnięcia, w którym nie uczestniczyli sędziowie sądu właściwego.

O ile zaś w sprawie zachodzą względy wynikające z dyspozycji art. 41§1 k.p.k. winny one zostać rozstrzygnięte w trybie art. 42§1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

